

form bliver lagt ned i den FN-sikkerhedsrådsresolution, som vi forventer her om nogle dage eller få uger.

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret, for det er jo et helt afgørende spørgsmål.

Vil statsministeren prøve at forholde sig til en meget konkret situation, nemlig Falluja efter drabene på de fire sikkerhedsfolk eller lejesoldater, eller hvad man nu vil kalde dem? Det endte i, at i hvert fald 700 indbyggere i Falluja blev slået ihjel.

Det er klart, at sådan noget er med til i dramatisk grad at forøge modsætningsforholdet mellem besættelsesmagten og den irakiske befolkning; det er med til at opflamme til et voldsomt had, når uskyldige mennesker bliver dræbt. Det tror jeg statsministeren er enig i.

Det er jo klart, at hvis en irakisk regering bliver marionetregering på den måde, at den ikke engang kan beslutte, om en by skal angribes, så har den vel heller ikke efter statsministerens opfattelse nogen suverænitæt, der giver den den nødvendige legitimitet i forhold til den irakiske befolkning.

Derfor er mit spørgsmål: Vil det ikke være helt utænkeligt, at danske styrker, amerikanske styrker, engelske styrker deltog i sådan en aktion uden en klar accept fra den irakiske regering? Og spurgt modsat: Vil det ikke være en naturlig ting, at en kommende irakisk regering ville kunne nedlægge veto imod, at man angreb en by som hævn, fordi nogle amerikanske soldater var slået ihjel?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo ikke blot en teoretisk, men også en hypotetisk situation, hr. Villy Søvnald her stiller op, for det er jo sådan, at når autoriteten reelt overdrages til en irakisk regering, så er det i yderste instans den irakiske regering, der bestemmer, om der fortsat skal være udenlandske tropper til stede.

Derfor giver det sig selv, at der jo skal være enighed om spillereglerne mellem den irakiske regering og f.eks. den amerikansk ledede styrke, men altså mellem koalitionen ledelse og den irakiske regering. Sådan må det jo være.

Omvendt kan man jo heller ikke forlange, at amerikanske, britiske eller for den sags skyld danske soldater skal under kommando af en irakisk ledelse. Vi må vel også bestemme, hvilke militære aktioner vi i givet fald ville deltage i.

Så det, det drejer sig om, er altså at aftale et sæt spilleregler, som på den ene side sikrer, at der er klare kommandoforhold, men på den anden side også sikrer, at der er enighed mellem den irakiske regering og den internationale koalition om spillereglerne i det daglige.

Villy Søvnald (SF):

Nu er det jo ikke et tilfældigt lille uskyldigt hjørne af et spørgsmål, der stilles. Det spørgsmål, der blev stillet, handler altså om en situation, hvor man angriber en by og slår civile mennesker ihjel som hævn, fordi man har fået dræbt nogle af sine egne. Det er jo ikke et perifert spørgsmål i forhold til et lands selvstyre; det må siges at være *det* centrale spørgsmål.

Hvis man kigger på de svar, vi har fået i forbindelse med B 213, som vi skal behandle senere i dag, altså spørgsmålet om at fortsætte sikringsstyrken i Irak, så er der et bilag med til svaret på spørgsmål 28, hvor regeringsrådet i Irak beskriver sine forudsætninger for en reel magtoverdragelse. Jeg vil bare pege på, at regeringsrådet selv siger: ... fuldstændig kontrol over de væbnede styrkers aktiviteter og især sikkerhedsoperationer.

Det er altså et afgørende krav fra den irakiske regering, at man har den fulde kontrol på det her punkt. Det er dér, hvor jeg synes, undskyld mig, at statsministeren bliver ekstremt lang i spyttet og svarer noget, som er fuldstændig uld i mund og fuldstændig utydeligt og fuldstændig uklart, og det kan vel kun udlægges sådan, at den garanti vil statsministeren ikke give: at den irakiske regering får veto på det her punkt.

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Villy Søvnald kører helt i ring, og jeg kan kun gentage, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at det jo lige præcis er det, der i øjeblikket bliver forhandlet i FN's Sikkerhedsråd. Det vil jo være nødvendigt, at der bliver stillet et sæt spilleregler op for det daglige samspil mellem en suveræn irakisk regering og de udenlandske tropper, som den irakiske regering har bedt om skal være der; de udenlandske tropper er der jo kun, såfremt den irakiske regering beder om, at de skal være der.

Det forventer jeg at den vil gøre, fordi den irakiske regering selvfølgelig har brug for nogen til at sørge for ro og orden og sikkerhed så godt, som det nu kan lade sig gøre frem mod afholdelse af demokratiske valg, og så skal der altså afta-